

Bērni uz sniega.

2001.gada 8. decembrī- es piedzimu. Bija auksta ziema, sniga balts, skaists sniegs. Tajā brīdī es,protams, to nenojautu, bet tagad esmu pateicīga, ka piedzimu ziemā.

Augot tiku izvizināta gan uz visvienkāršākās plēves, gan ragaviņās. Ar brāli bijām - bērni uz sniega. Vecākiem mūs sasaukt mājās bija grūti.

Pēc pāris gadiem uz Ziemassvētkiem saņēmu savas pirmās distanču slēpes. Tajā laikā tētis ar brāli jau slēpoja. Tā arī es pamazām sāku slēpot gan treniņos, gan sacensībās. Ar laiku treniņi palika nopietnāki un sacensības grūtākas. Piedalījos dažādās sacensībās. Kļuvi pat par Latvijas čempioni savā vecuma grupā. Ieguvu uzvaras, otrās un trešās vietas. Sniegā, uz slēpēm jutos, kā zivs ūdenī. Ieguvu jaunus draugus, sāncenšus, jaukas atmiņas. Sniegs vienoja visus slēpotājus. Dažreiz pat vairākus simtus slēpotāju vienuviet-sacensībās, Ja Latvijā sniega nebija, devāmies to meklēt pat uz kaimiņvalstīm, lai treniņi varētu turpināties.

Esmu dzimusi ziemas mēnesī un to jutu ilgi. Man bija liels talants distanču slēpošanā- tā teica daudzi. Laikam dzimšanas mēnesis ietekmēja arī manas intereses un talantus.

Kad brālis sāka nodarboties ar riteņbraukšanu, tas mani sāka aizraut. Ar laiku riteņbraukšana likās aizraujošāka nekā slēpošana. Tad vasarās braucu ar velosipēdu, bet ziemās slēpoju. Vēl ilgi piedalījos slēpošanas sacensībās, bet jo vecāks paliec, jo vairāk treniņu slēpošana prasa. Ar laiku sapratu, ka gribu pilnībā pievērsties riteņbraukšanai.

Tagad riteņbraukšana mani aizrauj vairāk par visu. Esmu piedalījies daudz sacensībās, ieguvusi jaunus draugus, komandu.

Bet... sniegs un tā izmantošanas iespējas man vēlprojām nav svešas. Ar distanču slēpošanu nodarbojos hobija līmenī. Tagad mani aizrauj arī kalnu slēpošana.

Manuprāt Latvijas ziemas bez sniega nav īstas ziemas. Nu kas gan ir Ziemassvētki bez sniega? Esmu jau pieradusi tos pavadīt uz slēpēm, tāpat kā savu dzimšanas dienu.

Manuprāt Latvijas bērniem un jauniešiem ir lieliska iespēja pavadīt ziemas uz sniega. Lai arī mūsdienās paliek arvien mazāk jauniešu, kuri pavada savu brīvo laiku sportojot, sniegs ir īpaša dabas parādība un tas ir jānovērtē. Slēpotāji, biatlonisti, bobslejisti, skeletonisti, slidotāji un vēl daudzu sporta veidu pārstāvji ziemu, sniegu, ledu uztver kā kaut ko ļoti īpašu. To arī es ieteiktu visiem pārējiem. Mums jāklūst baltākiem un patiesākiem!

Enia Kaņepēja 9.B klase.